

Dypgave at have Indseende med, at de bevilgede Summer i Finantsloven ikke overskrides, og at det er Ministeriet alene, der er ansvarligt for de Overskridelser, der maatte finde Sted; det er altsaa navnlig Ministeriets Handlinger med Hensyn til Finantsloven, som Statsrevisionen har Control med. Men det synes, at man har villet gjøre Statsrevisionen til noget Mere: man har ikke blot villet gjøre den til en Control med Ministeriet, men ogsaa til et Controlmiddel med Ministeriets Embedsmænd. Man har villet, saa forekommer det idetmindste mig, at Statsrevisionen nøiagtig skal gennemgaae de specielle Regnskaber, for deraf at udfinde, hvorvidt en eller anden Feiltagelse maatte være indløben, og derefter derom gjøre Indberetning til Rigsdagen. Det er dette Arbejde, som jeg troer, er ikke hensigtsmæssigt. Det forekommer mig, at man maatte blive enig om, hvad Statsrevisionens egentlige Dypgave er, om den skal være en saadan nøiagtig Indgaaen i de specielle Regnskaber, og hvor det da stiller sig aldeles forffjelligt, enten Overskridelserne have fundet Sted paa Grund af Brøde af Ministeriet, eller paa Grund af Feiltagelse af en underordnet Embedsmænd. Det Sidste anseer jeg for at være af ikke overordentlig Betydning; jeg troer kun, at man forfæller det egentlige Maal og naaer ikke det, man tilsigter. Det vilde i mine Tanker være hensigtsmæssigt, naar man ikke kunde komme til en Regnskabslov — thi det er egentlig det, det beroer paa, det, vi trænge til, det Fundament, der er nødvendigt for et eensartet og velindrettet Regnskab —, naar et saadant Materiale kunde leveres Statsrevisionen, vilde dette være til stor Lettelse for Arbejdet, og Revisionen kunde uden altfor stor Dpoffelse af Tid og Kræfter bedre komme til at see, hvorledes det Hele var udført. Men, naar man ikke kan komme dertil, forekommer det mig dog, at man kunde nærme sig Maalet ad en anden Vej. Jeg skal ikke kunne sige, hvorvidt det er den ærede Forsamling bekendt, men det er vist, at Statsbogholderiets Bøger afflutes saaledes hvert Aar, at der begyndes paa nye Bøger hvert Aar, at Statsregnskabet ikke er Andet end Resultatet af de afflutede Conti af Statsbogholderiets

Bøger, og det, at disse Bøger stillebes til Statsrevisionens Disposition, vilde være den anden Vej; naar de samme Regler bleve gennemførte med Hensyn til alle Regnskaber, naar hvert Regnskab sluttede sig til Bøgerne, og Regnskabet ikke var Andet end det, det burde være, en Afskrift af Bøgenes Slutning, en Afskrift, om man saa vil, af Balancecontoen, af selve Bøgerne, og naar enhver Conto, der fandtes i Bøgerne, havde en tilsvarende Conto i Finantsloven, da troer jeg, at Statsrevisionen vilde kunne komme til at gennemføre sit Arbejde paa en anden og bedre Maade, end det nu stæer. Det er den Vej, jeg mener, man skal slaae ind paa. Jeg indrømmer, at det er naturligt, at man ikke strax vil kunne gennemføre det i sin Heelhed. Det er mig saaledes bekendt med Hensyn til de Bøger, der føres i Ministeriet over Gageudbetalinger, at man lader Bøgerne gjælde i flere Aar, for at undgaae det store Arbejde og den Vanskelighed, der er forbunden med at oversføre i nye Bøger fra gamle, idet hver Embedsmænd der er opført. Det har tidligere ikke frembudt nogen stor Vanskelighed for Revisionen, idet den har kunnet gennemgaae disse Bøger, men et Hovedprincip troer jeg rigtignok det maa være, at ethvert Regnskab er affattet efter de i Aaret førte Bøger, og Regnskabet saaledes ikke er noget Budgetregnskab, hvad enten dette Regnskab er lavet af Regnskabsføreren eller af Ministeriet. Da jeg ikke i de sidste Aar har været Medlem af Revisionen, skal jeg ikke kunne sige, i hvilken Grad det finder Sted nu, men at de Regnskaber, der i de første Aar leveredes Revisionen, ikke sluttede sig til de Summer, der være optagne i Finantsloven, gjorde, at det var et uoverkommeligt Arbejde for Revisionen at udfinde, hvorledes Summerne i Regnskaberne vare komne frem, idet de aldeles ikke vare at finde i de specielle Regnskaber, da de nemlig vare omposterede af Ministeriet. Jeg mener derfor, at man maatte slaae ind paa en anden Vej for at hjælpe Statsrevisionen ud af sin mislige Stilling, en Stilling, der bliver saameget vanskeligere, idet der ikke er tilveiebragt Enighed imellem de to Afdelinger af Rigsdagen med Hensyn til, hvilken Vej Statsrevisionen skal gaae. Det saakaldte Dvadre-